

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph.D. ve věci

žalobců:

a) Z. A.

státní příslušnost Republika Kazachstán

t. č. Pobytové středisko Havířov

sídlem Na Kopci 5, 735 64 Havířov- Dolní Suchá

b) nezl. D. A.

státní příslušnost Republika Kazachstán

t. č. Pobytové středisko Havířov

sídlem Na Kopci 5, 735 64 Havířov- Dolní Suchá

proti

žalovanému:

Ministerstvo vnitra

sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

Shodu s prvopisem potvrzuje

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 5. 2020, č. j. X, ve věci mezinárodní ochrany,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobou ze dne 23. 6. 2020 se žalobkyně a) a b) (dále jen „žalobci“) domáhali zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 5. 2020, kterým bylo rozhodnuto tak, že se žalobcům mezinárodní ochrana dle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, v aktuálním znění (dále jen „zákon o azylu“) neuděluje.
2. Žalobci mají za to, že žalovaný nezjistil dostatečně skutkový stav ve smyslu § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) a dále, že jsou splněny podmínky pro udělení některé z forem ochrany.
3. Žalobci namítli, že žalobkyně a) při pohovoru uvedla, že žádá o ochranu z důvodu nebezpečí, které hrozí jejímu manželovi v zemi původu ze strany Kazachů a policie, jelikož je manžel ujgurské národnosti. Odkázali na odst. 36 Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. 12. 2011 (kvalifikační směrnice), podle kterého platí, že rodinní příslušníci jsou již z důvodu svého příbuzenského vztahu k uprchlíkovi zpravidla vystaveni pronásledování takovým způsobem, který by mohl být důvodem pro přiznávání postavení uprchlíka. Kromě fyzických útoků čelil manžel žalobkyně a) i dalším skutečnostem, které jsou azylově relevantní. Nezákonné útoky na manžela žalobkyně a), výhrůžky a psychický tlak jsou jednáním, která zcela naplňuje dikci § 4 zákona o azylu. Není možné dospět k závěru, že žalobkyně a) problémy svého manžela a újmu, kterou trpěl, nepocitovala. Žalovaný se nijak nevypořádal se skutečností příslušnosti k rodině, která je terčem pronásledování, řešení přijaté žalovaným není v souladu s veřejným zájmem a rozhodnutí neodpovídá okolnostem daného případu.
4. Podle žalobců tito splňují také podmínky pro udělení doplňkové ochrany, když v případě návratu do země původu jim hrozí nebezpečí vážné újmy. Namítli také, že by se mělo aplikovat pravidlo „v případě pochybností ve prospěch žadatele o mezinárodní ochranu“ ve smyslu závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 2. 2004, č. j. 6 Azs 50/2003-89. Žalovaný také nepřihlédl k věku žalobkyně b), na kterou má celá situace nepříznivý vliv. Žalobci jsou zranitelnými osobami ve smyslu § 2 odst. 1 písm. f) zákona o azylu.
5. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout; uvedl, že nesouhlasí s obsahem žalobních námitek, neboť nedokládají namítaná porušení zákonných ustanovení. Odkázal na vyčerpávající odůvodnění napadeného rozhodnutí. Rodinu sice lze považovat za sociální skupinu podle § 12 písm. b) zákona o azylu, nicméně pro udělení mezinárodní ochrany musí existovat odůvodněný strach z pronásledování z důvodu příslušnosti k této skupině. Žalovaný dále připomněl obsah podkladů rozhodnutí, ze kterých vycházel.

Zjištění z obsahu správních spisů

6. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 18. 3. 2019 podali žalobci žádost o udělení mezinárodní ochrany. K této žádosti poskytli informace o své osobě, kdy uvedli, že jsou islámského vyznání, žalobkyně a) je kazašské národnosti, žalobkyně b) ujurské. Žalobkyně a) není a nebyla členkou politické strany a nebyla politicky aktivní. O mezinárodní ochranu žalobci požádali, neboť manžel žalobkyně a) je ujurské národnosti a v této souvislosti mu bylo vyhrožováno, byl i fyzicky napaden. Žalobkyně a) má obavy o sebe, dceru a manžela.
7. V pohovoru k žádostem o mezinárodní ochranu žalobkyně a) dále uvedla, že k odchodu z vlasti se rozhodli v roce 2018, když manžel přišel domů zbitý. Žalobci neměli problém s odcestováním, manžela ale nechtěli pustit na hraničním přechodu z Kazachstánu do Kyrgyzstánu, řekli mu, že má zákaz vycestování. Manžel se tedy vrátil do Almaty, žalobci odletěli do Německa. Manžel si následně koupil novou letenku z Almaty do Kyjeva a pak do Německa a přiletěl za žalobci 31. 10. 2018. Někoho podplatil, aby se dostal přes hranice. Manžela zbili nejdříve v březnu 2018 a následně dne 6. 8. 2018 po cestě z práce, byl odvezen do nemocnice, manžel podal oznámení na policii, nedočekal se odpovědi. Nakonec byl opět napaden dne 10. 10. 2018. Sdělil, že byl zbit policisty. S tímto incidentem se na nikoho neobrátili, rozhodli se, že odcestují. Manžel se ke své ujurské národnosti hrdě hlásí, mluví rusky. Žalobci se v zemi původu sami nesetkali s nějakou formou osočení či napadením z důvodu ujurské národnosti dcery.
8. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, ohledně politické a bezpečnostní situace v Kazachstánu ze dne 27. 6. 2019, dále Výroční zpráva Human Rights Watch 2018 z 8. 2. 2018, Zpráva Ministerstva zahraničních věcí USA o dodržování lidských práv v Kazachstánu v roce 2018 z 18. 4. 2019, Zpráva MZV ČR o postavení ujurské menšiny ze dne 21. 2. 2020 a Zpráva Ministerstva zahraničních věcí USA o dodržování lidských práv v Kazachstánu za rok 2019 z 11. 3. 2020.
9. Dne 21. 10. 2019 a 19. 5. 2020 byla žalobcům dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich využití. Žalobci se nechtěli seznámit s informacemi, doplnění podkladů pro rozhodnutí žalobci nenavrhli, žádné další skutečnosti nebo nové informace nepřednesli.
10. Následně dne 21. 5. 2020 rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Uzavřel v něm, že v průběhu řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobců je obava o bezpečnost manžela žalobkyně a) a v této souvislosti i obava o žalobkyni b) v souvislosti s deklarovanými potížemi z národnostních důvodů. Dospěl k závěru, že ze zjištěných skutečností nelze dovodit, že by vůči žalobcům bylo cíleně postupováno jakkoli diskriminačně či nepřiměřeně tvrdě či že by takovéto jednání bylo státními orgány tolerováno nebo přehlíženo. Ze země neodcházeli za žádných závažných okolností. Došlo navíc ke zneužití českého víza, když místo do ČR vycestovali do Německa a následně do Dánska. Z podkladů rozhodnutí žalovaný uzavřel, že Výroční zpráva Human Rights Watch v žádné ze svých kapitol neinformuje o jakémkoli, natož závažném a systematickém porušování práv ujurské menšiny v Kazachstánu, stejně tak jako zpráva Ministerstva zahraničních věcí USA za rok 2018 a 2019. K ujurské menšině se hlásí asi 300 000 občanů, z nichž většina žije v Almatinské oblasti. Představitelé Ujgurů jsou zastoupeni ve Všelidovém shromáždění Kazachstánu, svobodně podnikají, udržují svou kulturu a jazyk. Ujguři mají v Kazachstánu stejná práva jako ostatní obyvatelé země, mají možnost domoci

se svých práv u státních orgánů. Žalovaný tak neshledal důvody pro udělení mezinárodní ochrany v žádné z jejich forem.

Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci soud rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s.
12. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace ohledně politické, bezpečnostní situaci a stavu dodržování lidských práv v Kazachstánu soud považuje za zcela dostatečné a přiměřeně aktuální k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí.
13. Ve vztahu k žalobním námitkám krajský soud připomíná, že *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobceva advokáta.“*, viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, publ. ve Sb. NSS č. 2162/2011.
14. Je zapotřebí zdůraznit, že žalobní námitky jsou v projednávané věci v zásadě obecného charakteru a jako takové budou soudem vypořádány.
15. Jakkoli lze jistě souhlasit s žalobci, že v řízení o žádosti žalobců je nutné zkoumat celkovou rodinnou situaci s ohledem na to, že žalobci odvozují důvody pro udělení mezinárodní ochrany od problémů, kterým čelil manžel žalobkyně a), nelze souhlasit s tím, že by se žalovaný s rodinnou situací nevypořádal. Žalovaný se mj. na straně 8 napadeného rozhodnutí zabýval otázkou smíšených ujugursko-kazašských manželství, kdy zjistil, že nejsou známy případy zvláštního zacházení či diskriminace takových osob, což koresponduje s výpovědí žalobců. Zdůraznil, že v samostatném řízení o žádosti o mezinárodní ochranu manžela žalobkyně a) neshledal důvody k udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný se správně zabýval především tím, zda sami žalobci byli terčem pronásledování v nějaké z jeho forem, a to s negativním výsledkem, přičemž za situace, kdy neshledal existenci pronásledování ani u manžela žalobkyně a), od něhož žalobci odvozovali své obavy, dospěl k závěru, že nejsou naplněny podmínky pro udělení mezinárodní ochrany. S tímto závěrem se krajský soud ztotožňuje.
16. Krajský soud také nesouhlasí s námitkou, že žalovaný nepřihlédl k věku nezletilé – v tomto směru žalobci ničeho bližšího krom odkazu na judikaturu nenamítají. Z napadeného rozhodnutí je přitom zřejmé, že žalovaný posuzoval žádosti žalobců jako matky a nezletilé dcery s přihlédnutím ke všem okolnostem, které vyšly v řízení najevo, a neshledal, že by v případě žalobců se jednalo např. o existenci okolností hodných zvláštního zřetele pro udělení humanitárního azylu, či že by s ohledem na zjištěné skutečnosti hrozila obava vážné újmy žalobců ve smyslu § 14a zákona o azylu.

17. Krajský soud tedy uzavírá, že lze souhlasit s právním posouzením žádosti žalobců, tedy, že žalobci uváděné skutečnosti nelze podřadit pod žádný z důvodů poskytnutí mezinárodní ochrany a s ohledem na zjištěný skutkový stav ani pro udělení mezinárodní ochrany formou doplňkové ochrany. Za situace, kdy žalobci ani v řízení o udělení mezinárodní ochrany, ani v řízení soudním netvrdí žádné relevantní skutečnosti, které by mohly vést k závěru o naplnění podmínek pro poskytnutí jedné z forem mezinárodní ochrany, přičemž v průběhu správního řízení ani nenamítali nic proti podkladům rozhodnutí, nutno dospět k závěru, že napadené rozhodnutí je správné a zákonné.

Závěr a náklady řízení

18. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobní námitky důvodnými neshledal, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
19. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobci v řízení úspěšní nebyli a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 30. srpna 2021

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D.

samosoudce